

Kinder Torah[®]

Parashas Vayelech

Everyone Is Going

“Do I really have to go, Abba?”

“Yes, Avi.”

“Who else is going?”

“The whole family – Imma and I, and all of your brothers and sisters.”

“What about Saba and Savta?”

“They are going also.”

“Uncle Aaron and Aunt Rachel?”

“Yes, along with their children.”

“What about the next-door neighbors?”

“They are all going – even the little infant and their great-grandfather.”

“Everybody on our street?”

“Of course.”

“Is there anyone who is not going?”

“Not that I know of.”

“But why? It must be a very important event if everyone is going.”

“It is. Once event seven years, the entire Jewish nation – men, women, and children, gather together on the second day of Succos in the Beis HaMikdash.”

“What do they do over there?”

“They listen.”

“That’s good. You always tell me that it is important to listen. What do they listen to?”

“Words of Torah, from the beginning of Sefer Devarim.”

“But we just read the beginning of Sefer Devarim two months ago in the Beis HaKinesses. Didn’t they hear it then?”

“Okay, Avi. I will tell

you the whole story. We are going to perform a very important mitzvah called Hakhel. The Sefer HaChinuch explains that we gather the entire Jewish nation together to perform this mitzvah. The foundation of Klal Yisrael is the Torah. It is what separates us from the other nations. It is or glory and our greatness. It guarantees us a wonderful life, in this world and the next. Therefore, it is only fitting that we gather everyone together to hear these words of Torah. This demonstrates its paramount importance. In addition, it fills everyone’s heart with a tremendous desire to learn Torah. From learning Torah, they will come to know Hashem, and merit receiving all of His goodness.”

“Wow. It really is important to go. I want to be a part of this national mitzvah. When everyone gets together, I want to be there.”

Kinderlach . . .

What is the most important thing in our lives? The Torah. We are not able to fulfill the mitzvah of Hakhel in our days. How do we show the importance of the Torah? We stand up and kiss the Sefer Torah when it is removed from the Aron Kodosh. We stand up when a Talmid Chochom approaches us. He is a living Sefer Torah. Most importantly, we learn Torah with all of our koach (strength). We listen to shiurim (Torah lectures). We stretch our minds to understand Hashem’s Word. And we review it many times until we remember it. It becomes a part of us. It sinks into our bones and our hearts. And it guides our lives. Kinderlach, you should all be adorned with the glorious crown of Torah.

A Personal Visit

“Moshe went and spoke these words

to all of Israel” (Devarim 31:1). Where did Moshe go? This is a famous question asked by many of the meforshim. The Keli Yakar answers that Moshe Rabbeinu was going to encourage everyone to do teshuva (correct their sins). Everyone has some character traits that need work. It is so difficult to see ones own faults. Most people will not go to a Rav to ask him which sins they should correct. Even if a Rav speaks to the group, they will usually not take it to heart. Therefore, Moshe went to each tent individually. He spoke heart to heart to each family about doing teshuva.

Kinderlach . . .

Moshe Rabbeinu visited people personally to encourage them to do teshuva. Sometimes we must make a personal visit for a different reason. We are all involved in doing teshuva before Yom Kippur. The last Mishna in Yuma states that Yom Kippur forgives only sins between man and Hashem (such as eating unkosher food). For sins between people (stealing, speaking loshon hora) we must go to the person and ask him for mechila (forgiveness).

On the other hand, we must forgive everyone even if they do not ask. Tefillas Zako is the prayer that we say before Yom

Kippur begins. This prayer includes a declaration of forgiveness to all those who have wronged us. Let us all forgive everyone so they will not have to come and ask forgiveness. That is a true chessed (act of kindness). May Hashem be kind to us and grant us all a gemar chatima tova.

Hide and Seek

In times of tsaros (suffering), people may ask, “Where is Hashem?” Sickness, poverty, terrorism, family strife; where is Hashem? They may wonder, “How can a merciful G-d allow so much suffering?”

“And I will surely hide My Face on that day, for all of the evil that it did, because it turned to other gods” Devarim (31:18). Hashem hides His Face (so to speak). He “turns away” and allows the troubles to descend upon Klal Yisrael. Is this fair? Does the punishment fit the crime? It seems that the suffering outweighs the sin. The Ohr HaChaim HaKadosh explains that *Hester Panim* (Hashem’s hiding His Face) is just and fair. Klal Yisrael turned away from Him. They followed foreign gods. They hid their faces from Him; therefore, He hides His Face from them. Serving foreign gods is like denying the whole Torah. Therefore, the tsaros come.

What is the remedy? To turn towards Him. To serve Him. To fulfill His mitzvos with joy. To speak to Him in prayer. To listen to His words of Torah. To help fellow Jews, His children. When the Jewish people turn towards Him, He turns to them. Seek Him and He will not hide.

Kinderlach . . .

Are you thinking about Hashem right now? What can you do this minute to please Him? Can you help Imma with the baby? Can you learn a Mishnah? Can you pray with kavannah (concentration)? Can you cheer someone up? Can you listen to someone who needs to talk? These are all ways to serve Hashem. Think about Him. Ignore those distractions that modern technology brings you on the little screen. They only serve to turn you away from Him. Turn towards Him. Stop playing the “hide” game. Instead, “seek” Him. Uncover the “hidden face”.

הגדרת לבנה

פרשת וילך

לעשות תשובה. לכל אדם יש תכונות הטעונות תיקון ושיפור, אבל מאד קשה לכל אחד לראות את נגעי עצמו. רוב האנשים לא ילכו לרב כדי לשאול אותו על איזה דברים עליהם לעבוד במיוחד. אפילו אם רב מדבר לפני קבוצת אנשים הם בדרך כלל לא יקחו את הדברים ללב. משום כך, הלך משה רבינו בצורה אישית לכל אחד ואחד. הוא דבר מלב אל לב לכל משפחה על הצורך לעשות תשובה.

ילדים יקרים . . .

משה רבינו בקר אנשים באופן פרטי כדי לעודד אותם לחזור בתשובה. לפעמים צריך לעשות ביקור אישי למטרות אחרות. כולנו עוסקים בתשובה לפני יום הכפורים. המשנה האחרונה במסכת יומא אומרת שיום כפור מכפר רק על חטאים שבין אדם למקום הרע (בין אדם לקב"ה). על חטאים שבין אדם לחברו (גניבה, לשון הרע) אנחנו חייבים ללכת אל האדם באופן אישי ולבקש ממנו מחילה. מצד שני, עלינו לסלוח לכולם אפילו אם הם לא בקשו מחילה. תפילה זכה היא התפילה אותה אנו מתפללים בכניסת יום כפור. תפילה זו כוללת הכרזה שאנו סולחים לכל מי שפגע בנו. בואו נמחל לכולם כך שהם לא יצטרכו לבוא ולבקש מחילה. זהו חסד אמיתי. יהי רצון שה' יסלח לכולנו ויזכה אותנו בכתיבה וחתימה טובה.

מחבואים

בזמנים של צרות, אנשים שואלים, איפה ה' מחלות, עוני, טרור, מריבות במשפחה - איפה ה' ייתכן שהם יתמהו: "איך יכול אל-רחום להרשות שאנשים יסבלו כל כך?" "ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא, על כל הרעה אשר עשה, כי פנה אל אלוהים אחרים" (דברים ל"א, י"ח). ה' מסתיר את פניו, כביכול. הוא פונה מאיתנו ומרשה לצרות להתרבות בעם ישראל. האם זה הוגן? האם העונש הוא אכן מידה כנגד מידה? נראה שהסבל רב הרבה יותר ממידת החומרה של החטא.

האור החיים הקדוש מסביר שהסתר הפנים של הקב"ה הוא הוגן וצודק. כלל ישראל פנה אל אלוהים אחרים. הם עבדו עבודה זרה, והסתירו את פניהם ממנו, ולפיכך הוא מסתיר את פניו מהם. עבודה זרה היא ככפירה בכל התורה כולה, ועל כן באות כל הצרות.

ומה התרופה לכל זה? לפנות אליו. לעבוד אותו. לקיים את מצוותיו בשמחה. להתפלל אליו ולדבר איתו. להאזין לדברי תורתו. לעזור ליהודים אחרים, שגם הם בניו. כאשר עם ישראל יפנה אל ה', הוא יפנה אליהם. אם נדרוש אותו, הוא יימצא לנו.

ילדים יקרים . . .

האם אתם חושבים כרגע על ה' מה אתם יכולים לעשות ברגע זה כדי להסב לו נחת רוח? האם אתם יכולים לעזור לאמא עם התינוק? ללמוד משנה אחת? להתפלל בכוונה? האם אתם יכולים להרים את רוחו של מישהו? להאזין למישהו שמרגיש צורך לדבר? כל אלה הם דרכים לעבוד את הקב"ה. חישבו עליו. התעלמו מכל הדברים שהטכנולוגיה המודרנית מביאה אליכם על המסך הקטן, ומסיחה בכך את דעתכם מהתורה ומה'. פנו אליו. הפסיקו לשחק מחבואים, ובמקום זה חפשו אותו. הסירו את המסכה מעל הפנים המוסתרות.

כולם הולכים

"האם אני באמת חייב ללכת, אבא?"
 "כן, מושי."
 "מי עוד הולך?"
 "כל המשפחה - אמא ואני, וכל אחיך ואחיותיך."
 "מה עם סבא וסבתא?"
 "גם הם הולכים."
 "והדוד אהרן והדודה רחל?"
 "כן, יחד עם ילדיהם."
 "מה עם השכנים?"
 "כולם הולכים - אפילו התינוק שלהם והסבא-רבא."
 "כל מי שגר ברחוב שלנו הולך?"
 "כמובן."
 "האם יש מישהו שאיננו הולך?"
 "עד כמה שידוע לי, לא."
 "אבל מדוע? כנראה זה דבר חשוב מאוד, אם כולם הולכים."
 "זה באמת חשוב. מדי שבע שנים, כל עם ישראל - גברים, נשים וילדים - מתאספים ביום השני של חג הסוכות בבית המקדש."
 "ומה הם עושים שם?"
 "הם מקשיבים."
 "טוב. אתה תמיד אומר לי שחשוב להקשיב. למה הם מקשיבים?"
 "לדברי תורה, מהתחלת ספר דברים."
 "אבל קראנו את התחלת ספר דברים בבית הכנסת רק לפני חודשיים. האם הם לא שמעו את זה אז?"

"בסדר, מושי. אסביר לך הכל מההתחלה. אנו הולכים לקיים מצווה חשובה מאוד שנקראת 'הקהל'. בעל ספר החינוך מסביר שכל עם ישראל מתאסף יחד כדי לקיים מצווה זו. היסוד של כלל ישראל הוא התורה. זה מה שמבדיל בינינו לבין שאר העמים. התורה היה גדולתנו ותהילתנו. היא מבטיחה לנו חיים נהדרים, גם בעולם הזה וגם בעולם הבא. לכן, ראוי שנתאסף כולנו לשמוע את דברי התורה. הדבר מראה על חשיבותה הרבה. ובנוסף, כך מתמלאים ליבותינו ברוח עז ללמוד תורה. ומלימוד תורה, יגיע כל עם ישראל לידיעת ה', ויזכה לקבל את כל טובו."
 "אכן, חשוב מאוד ללכת. אני רוצה להיות חלק מהמצווה הכלל-ישראלית הזאת. כשכולם יתאספו, גם אני רוצה להיות שם."

ילדים יקרים . . .

מה הדבר החשוב ביותר בחיינו? התורה. אין לנו מצוות הקהל היום. כיצד נראה את חשיבות התורה? אנו עומדים ומשקים את ספר התורה כאשר מוציאים אותו מארון הקודש. אנו עומדים כאשר תלמיד חכם מתקרב אלינו. הוא ספר תורה חי. והחשוב ביותר, אנו לומדים תורה בכל כוחנו. אנו שומעים שיעורי תורה. אנו מתאמצים כדי להבין את דבר ה'. ואנו חוזרים על הדברים שוב ושוב עד שאנו זוכרים אותם היטב, והם נהיים חלק מאיתנו. הדברים חודרים לתוכנו, לליבונו, והם מדריכים אותנו בחיינו. ילדים יקרים, יהי רצון שתתעטרו כולכם בכתיבת התורה.

בקר אישי

"וילך משה וידבר את הדברים האלה אל כל בני ישראל" (דברים ל"א, א'). לאן הלך? זו שאלה מפורסמת הנשאלת על ידי הרבה מן המפרשים. הכלי יקר מסביר שמה רבנו עודד זורז את כולם